

og allerede ere betalte, og derfor, tror jeg, kan der ikke være Tale om Andet end fuld Betaling. Hvis jeg imidlertid i den Henseende skulde have taget Feil af den ærede Talers Uttringer, beder jeg det undskyldt, men da jeg antog, at hans Bemærkninger gik i den af mig nævnte Retning, troede jeg ikke at burde lade dem gaae, men at burde gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at denne Sammenligning med den egentlige Krigsskadeserstatningslov kan eller fornuftigvis bør gjennemføres undtagen i alt Fald med Hensyn til enkelte af de Billighedskrav, som gjennem denne Lov ønskes godtgjorte.

Rühnel: Jeg troer udtrykkeligt at have udtalt, at der er visse Erstatningsbeløb, som der ikke kunde roffes ved, fordi de vare fastsatte enten ved specielle Love, f. Ex. Indquarteringsloven af 1806, eller grunde sig paa den Ret til fuld Erstatning, som Expropriationsbegrebet medfører. Jeg gjorde kun opmærksom paa, at allerede den Omstændighed kunde give Anledning til Sammenligninger og til lidt Misforståelse, men jeg saae netop dert en Grund til at søge at udsævne andre Uoverensstemmelser, hvor de fandtes, og navnlig fremhævede jeg dette med Hensyn til Ræringstab.

Berg: Det Lovforslag, som er forelagt af den ærede Krigsminister, forekommer mig at være ledsaget af meget omhyggelige og velordnede Dplysninger. Denne Dom tror jeg efter en Undersøgelse af Underbilagene og ved at sætte disse i Forhold til Motiverne at turde udtale. Det er imidlertid en Selvsølge, som der blev yttret af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Rühnel), at det Udvalg, der kommer til at drøfte denne Sag mere i det Enkeltgaaende, desuagtet vil komme til i flere Tilfælde at begjære selve Andragendet og adskillige andre Actstykker; men det udelukker ikke min rosende Anerkjendelse af den Maade, hvorpaa de Dplysninger ere givne, som ledsage Lovudkastet. Ved Siden af denne Roes til

Krigsministeren tør jeg tillade mig ogsaa at fremsætte en noget dadlende Bemærkning. Er der ikke nogen Grund til den, haaber jeg, at den skal blive imødegaaet af den høitærede Krigsminister. Det er nemlig den, at dette Lovforslag ikke er kommet til os før. Jeg troer, at dersom de Paagjældende have Krav paa Erstatning og det i den Udstrækning, som er foreslaaet, da er der skeet dem en Uret ved, at de have maattet vente i 3 Aar, inden de saae Erstatning. Jeg skal ikke fremsføre mange Exempler for at antyde, at jeg virkelig troer, at mangen En af de Vedkommende har lidt meget under denne Udsættelse af Sagen. Der er kun et enkelt Tilfælde, som, idet jeg har gjennemgaaet Bilagene, er faldet mig temmelig stærkt i Øinene. Jeg kjender ikke vedkommende Person, har ingensomhelst personlig Anledning til at fremdrage Forholdet, undtagen forsaavidt som det bekræfter den dadlende Bemærkning, som jeg mener at have Ret til at fremsætte. Der er en af de Vedkommende, en Mand, som fik sin Eiendom afbrændt paa Fredericia Mark og gik ind paa at afrunde den Taxationssum, hvortil Skaden blev sat, til et vist bestemt Beløb, imod at erholde dette Beløb strax, men efter Ordhyden i Bilagene er dette ikke skeet, og for en Mand i en saadan Stilling med en lille Eiendom maa det være overordentlig uheldigt at undvære et Beløb af 2,000 Rd. i 3 Aar. Til samme Tid er der en anden Mand, der boer i Fredericia, og som opgav sit Tab paa Løvsøre til circa 2,200 Rd. og sit Ræringstab til 1,500 Rd. — det var et Teglværk — men da man troede, at det var noget for høit anslaaet, lod man anstille et Vidneforhør, som godtgjorde, at det endnu burde være 700 Rd. høiere. Denne Mand indgik man Accord med saaledes, at han fik næsten hele det Beløb, som han fra første Færd af havde forlangt, i en rund Sum udbetalt strax. Det var en Mand i Fredericia, men en Mand paa Fredericia Mark har, som sagt, efter Bilagene — thi Andet kjender jeg ikke til Sagen — ikke faaet Noget, uagtet han gjorde til Betingelse for